

Публикуван номер	:	C-744/23
Номер на доказателството	:	1
Регистрационен номер	:	1275996
Дата на подаване	:	01/12/2023
Дата на вписване в регистъра	:	05/12/2023
Вид на доказателството	:	Преюдициално запитване
<hr/>		
Номер на подаване чрез e-Curia	:	Доказателство DC197819
Номер на файл	:	2
Подател	:	Andrey Georgiev (J357453)

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 42767

гр. София, 29.11.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 26 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и девети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: РАДОСЛАВ Р. АНГЕЛОВ

като разгледа докладваното от РАДОСЛАВ Р. АНГЕЛОВ Гражданско дело № 20221110142769 по описа за 2022 година

- като разгледа докладваното от съдия **РАДОСЛАВ АНГЕЛОВ**
- гражданско дело № **20221110142769** по описа за **2022** година,
-

за да се произнесе взе предвид следното:

1. **Производството е по реда на член 276, параграф 1 ДФЕС и Глава ПЕТДЕСЕТ И ПЕТА ГПК (преюдициални запитвания) вр. чл.248 ГПК (изменение на решението в частта за разноски)**
2. Производството е образувано по молба с вх. № 285954/13.10.2023 г. от Еднолично адвокатско дружество „Димитър Милев“, гр. София, бул. „Александър Стамболийски“ № 125-2, ет.5, оф.5.3, с която е поискал изменение на решението в частта за разноските. Твърди, че съдът неправилно му е присъдил разноски за адвокатско възнаграждение без данък добавена стойност (ДДС). Счита, че към адвокатското възнаграждение следва да се включва и ДДС. Представя доказателства, че е регистриран по ДДС.
3. Ответникът „Файненшъл България“ ЕООД, ЕИК 202513690, оспорва жалбата, като твърди, че е неоснователна. Позовава се на съдебна практика (Определение 917/02.05.2023 г. на ВКС по ч. гр. д. № 1323/2023 г.), според която съгласно при оказаната безплатна правна помощ по чл.38 от Закона за адвокатурата (ЗА) не се дължи данък добавена стойност (ДДС) върху възнаграждението.

4. Преюдициалното запитване се отнася до това дали се дължи данък добавена стойност върху адвокатско възнаграждение, което е осъществено в условията на безплатна правна помощ и кое лице е данъчно задължено и кой следва да внесе данъка. За съда не е ясно дали безплатната правна подлежи на облагане с данък добавена стойност.

СТРАНИ ПО СПОРА

5. **Ищец:** Т. П. ; Т. , ЕГН 7 1, гр. София, ж.к. .
2, представляват чрез пълномощника си Еднолично адвокатско дружество „Димитър Милев“, Булстат 177492004, гр. София, бул. „Александър Стамболийски“ № 125-2, етаж 5, офис 5.3.
6. **Ответник:** „Файненшъл България“ ЕООД, ЕИК 202513690, гр. София, бул. „Джавахарлал Неру“ № 28, Силвър Център, етаж 2, офис 40-46, представляват от юрисконсулт М. К. и.

ФАКТИ ПО ДЕЛОТО

7. Делото е образувано по искова молба от ищеца срещу ответника, с която иска да се признае за установено между страните, че сключеният между тях договор за предоставяне на поръчителство към договор за потребителски кредит, е нищожен.
8. Ищецът се представлява от еднолично адвокатско дружество „Димитър Милев“ – адв. Димитър Милев. Съгласно представеното пълномощно и договор за правна защита и съдействие, правната помощ се предоставя на клиента безплатно по реда на чл.38, ал.1, т.2 от Закона от адвокатурата, а именно, че адвокатът може да оказва безплатна правна помощ на лица, които са материално затруднени.
9. Ответникът се представлява от юрисконсулт.
10. Ищецът чрез своя процесуален представител еднолично адвокатско дружество „Димитър Милев“ – адв. Димитър Милев е поискал присъждане на адвокатско възнаграждение, с включен данък добавена стойност (ДДС). Адвокатът представя доказателства, че е регистриран по Закон за данък добавена стойност (ЗДДС).
11. С решение 13461/03.08.2023 г. по гр. д. № 20221110142769 по описа за 2022 година, Софийски районен съд е уважил иска. Позовавайки се на Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (НМРАВ), съдът е приел, че за материален интерес

185.52 лева (цената на договора), минималният размер на адвокатското възнаграждение е в размер на 400.00 лева. Тъй като ищецът се представлявал от адвокат, при условията на оказана безплатна правна помощ, съдът осъдил ответника да заплати директно на еднолично адвокатско дружество „Димитър Милев“ – адв. Димитър Милев сумата от 400.00 лева без ДДС, а не на страна.

12. Решението не е обжалвано и е влязло в законна сила на 25.09.2023 г.
13. В срока за обжалване на решението е постъпила молба (процесната вх. № 285954/13.10.2023 г.) от процесуалния представител на ищеца - еднолично адвокатско дружество „Димитър Милев“ – адв. Димитър Милев, с която иска да се измени решението в частта за разноски. Иска към разноските за адвокат да му бъде присъден и ДДС върху сумата от 400.00, който е в размер на 80 лева (при 20.00 % данъчна ставка определена при данъчна основа от 400.00 лева).
14. Ответникът оспорва и заявява, че не следва да се присъжда ДДС към възнаграждението, тъй като адвокатската помощ е предоставена безплатно. Позовава се на съдебна практика.

ПРИЛОЖИМО НАЦИОНАЛНО ПРАВО

1. ГРАЖДАНСКИ ПРОЦЕСУАЛЕН КОДЕКС

15. Присъждане на разноски

Чл. 78. (1) Заплатените от ищеца такси, разноски по производството и възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, се заплащат от ответника съразмерно с уважената част от иска.

16. Изменяне на решението в частта за разноските

Чл. 248. (1) В срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските.

(2) Съдът съобщава на насрещната страна за исканото допълване или изменяне с указание за представяне на отговор в едноседмичен срок.

(3) Определението за разноските се постановява в закрито заседание и се връчва на страните. То може да се обжалва по реда, по който подлежи на обжалване решението.

2. ЗАКОН ЗА АДВОКАТУРАТА (ЗА)

17. Чл. 36. (1) (Доп. - ДВ, бр. 97 от 2012 г.) Адвокатът или адвокатът от Европейския съюз има право на възнаграждение за своя труд.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 97 от 2012 г.) При липса на договор, по искане на адвоката, адвоката от Европейския съюз или клиента адвокатският съвет определя възнаграждение съгласно наредбата на Висшия адвокатски съвет.

18. Чл. 38. (1) (Доп. - ДВ, бр. 97 от 2012 г.) Адвокатът или адвокатът от Европейския съюз може да оказва безплатно адвокатска помощ и съдействие на:

1. лица, които имат право на издръжка;
2. материално затруднени лица;
3. роднини, близки или на друг юрист.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 97 от 2012 г.) В случаите по ал. 1, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз има право на адвокатско възнаграждение. Съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл. 36, ал. 2 и осъжда другата страна да го заплати.

19. Чл. 71. (1) (Доп. - ДВ, бр. 17 от 2021 г.) За защита и представителство пред съда, органите на досъдебното производство, административните органи и служби, физическите и юридическите лица клиентът упълномощава дружеството. Управителят на дружеството преупълномощава един или няколко съдружници. Когато адвокатското дружество е еднолично, с упълномощаването на дружеството се счита упълномощен и адвокатът, който го е образувал.

3. НАРЕДБА № 1 ОТ 9 ЮЛИ 2004 Г. ЗА МИНИМАЛНИТЕ РАЗМЕРИ НА АДВОКАТСКИТЕ ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯ (НМРАВ)

20. **Възнаграждения по граждански и административни дела за една инстанция**

Чл. 7. (2) (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2014 г., отм. относно изменението с бр. 28 от 2014 г. с Решение № 13062 от 03.10.2019 г. и Решение № 5419 от 08.05.2020 на ВАС - ДВ, бр. 45 от 2020 г., в сила от 15.05.2020 г., изм. - ДВ, бр. 68 от 2020 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2022 г.) За процесуално представителство, защита и съдействие по дела с определен интерес възнагражденията са следните:

1. при интерес до 1000 лв. - 400 лв.;

21. **Допълнителни разпоредби (ДР)**

§ 2а. (Нов - ДВ, бр. 43 от 2010 г., изм. - ДВ, бр. 28 от 2014 г., доп. - ДВ, бр. 84 от 2016 г.) За нерегистрираните по Закона за данъка върху добавената стойност адвокати размерът на възнагражденията по тази наредба е без включен в тях данък върху добавената стойност, а за регистрираните длъжимият данък върху добавената стойност се начислява върху възнагражденията по тази наредба и се счита за неразделна част от дължимото от клиента адвокатско възнаграждение, като се дължи съобразно разпоредбите на Закона за данъка върху добавената стойност.

4. **ЗАКОН ЗА ДАНЪК ДОБАВЕНА СТОЙНОСТ (ЗДДС)**

22. **Доставка на услуга**

Чл. 9. (1) Доставка на услуга е всяко извършване на услуга.

(2) За доставка на услуга се смята и:

2. поемането на задължение за неизвършване на действия или неупражняване на права;

(3) За възмездна доставка на услуга се смята и:

1. (изм. - ДВ, бр. 101 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г., доп. - ДВ, бр. 96 от 2019 г., в сила от 01.01.2020 г.) предоставянето на услуга за личните нужди на данъчно задълженото лице, на собственика, на работниците и служителите или по-общо за цели, различни от независимата икономическа дейност на данъчно задълженото лице, при извършването на която се използва стока, при производството, вноса или придобиването на която е приспаднал изцяло или частично данъчен кредит;

2. (изм. - ДВ, бр. 101 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г., доп. - ДВ, бр. 96 от 2019 г., в сила от 01.01.2020 г.) безвъзмездното предоставяне на услуга за лични нужди на данъчно задълженото физическо лице, на собственика, на работниците и служителите или по-общо за цели, различни от независимата икономическа дейност на данъчно задълженото лице;

3. (нова - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г.) безвъзмездното извършване на услуга от държател/ползвател за подобрене на нает или предоставен за ползване актив.

(4) Алинея 3 не се прилага при:

1. безвъзмездното предоставяне на транспортно обслужване от местоживеенето до местоработата и обратно от работодател на неговите работници и служители, включително на тези по договори за управление, когато е за целите на икономическата дейност на лицето;
 2. (изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г.) безвъзмездното извършване на услуга от държател/ползвател за ремонт на нает или предоставен за ползване актив;
 3. (отм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г.)
 4. безвъзмездно извършване на услуга с незначителна стойност с рекламна цел;
 5. (нова - ДВ, бр. 95 от 2015 г., в сила от 01.01.2016 г.) предоставянето на услуга за лични нужди на данъчно задълженото лице, на собственика, на неговите работници и служители или за цели, различни от независимата икономическа дейност на данъчно задълженото лице, предизвикано от крайна нужда или непреодолима сила.
- (5) (Нова - ДВ, бр. 97 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.) Алинея 3, т. 1 не се прилага за използвани стоки, за които е упражнено право на данъчен кредит по чл. 71а, 71б и 73б.

ЕВРОПЕЙСКИ ПРАВО

1. Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност

23. ДЯЛ I ПРЕДМЕТ И ОБХВАТ

Член 2

1. Следните сделки подлежат на облагане с ДДС:
 - в) доставката на услуги, извършвана възмездно на територията на държава-членка от данъчнозадължено лице, действащо в това си качество;

24. ГЛАВА 3 Доставка на услуги

Член 24

1. „Доставка на услуги“ означава всяка сделка, която не представлява доставка на стоки.

25. Член 26

1. Всяка от следните сделки се третира като възмездна доставка на услуги:
 - б) безвъзмездната доставка на услуги, извършена от данъчнозадълженото лице, за негови лични нужди или по-общо за цели, различни от икономическата дейност на лицето.

26. Член 28

Когато данъчнозадължено лице, действащо от свое име, но за сметка на друго, участва в доставка на услуги, за него се счита, че самото то е получило и доставило услугите.

27. ГЛАВА 2 Доставка на стоки или услуги

Член 75

По отношение на доставката на услуги, посочена в член 26, когато стоките, представляващи част от активите на стопанска дейност, се използват за лични цели или услугите се извършват безвъзмездно, данъчната основа е пълната себестойност за данъчнозадълженото лице на предоставянето на услугите.

ПРАКТИКА НА ВЪРХОВНИЯ КАСАЦИОНЕН СЪД НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ (ВКС)

28. **Една част** от съставите на ВКС приемат, че възнаграждението, определено по реда на чл.38 ЗА следва да включва и ДДС. Считат, че върху възнаграждението, което се определя от съда за безплатна правна помощ, не представлява безплатна услуга, поради което се начислява ДДС. В този смисъл са и други актове на ВКС: Определение № 50207 от 11.10.2023 г. на ВКС по т. д. № 1940/2022 г. Определение № 50139 от 10.05.2023 г. на ВКС по гр. д. № 5156/2021 г.
29. **Друга част** от съставите на ВКС приемат, че при възнаграждението по чл.38 ЗА не следва да се присъжда ДДС. Те приемат, че безвъзмездните доставки на услуги не подлежат на облагане с данък върху добавената стойност - арг. чл. 2 пар. 1, б. "в" от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност. Тази дейност не представлява облагаема стока или услуга по смисъла на ЗДДС и Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка. В този смисъл е Определение № 917 от 10.05.2023 г. на ВКС по к. ч. гр. д. № 1323/2023 г.

ПРИЧИНИ, ПОРАДИ КОИТО СЪДЪТ СМЯТА, ЧЕ ИСКАНЕТО ПРЕЮДИЦИАЛНО ЗАПИТВАНЕ Е ОТ ЗНАЧЕНИЕ ЗА ПРАВИЛНОТО РЕШЕВАНЕ НА ДЕЛОТО

30. Молбата за изменение на решението в частта за разноски е постъпила в законовия срок, от легитимирано за това лице. Постъпило е становище от другата страна. Молбата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.
31. За да се произнесе съдът следва да отговори на следния материалноправен въпрос: Оказана безплатна правна помощ от адвокат представлява ли облагаема услуга по смисъла на Директива № 2006/112/ЕО на Съвета от 28.11.2006 г. относно общата система на ДДС, когато съдът присъжда в тежест на загубилата страна да заплати директно на адвоката, равностойността на услугата, която адвокатът щеше да получи ако услугата не е предоставяна безплатно.
32. В българското законодателство е възприет принципа за неоснователно обогатяване. Ако на страната е оказана безплатна правна помощ и тя е спечелила делото, то възнаграждението за адвокат се присъжда директно на адвоката в тежест на загубилата страна. Това е така, тъй като страната не е направила разход за адвокатско възнаграждение. Въпреки това адвокатът не следва да работи *pro bono*, поради което неговото възнаграждение се поема от загубилата страна, която се осъжда да заплати директно на адвоката възнаграждение за съответния вид дело. Въпросът, който се поставя в настоящото въпроса е дали се начислява ДДС върху възнаграждение за правна помощ, осъществена от адвоката *pro bono*, когато възнаграждението се определя от съда в тежест на загубилата страна.
33. В българското законодателство са транспонирани изискванията на Директива № 2006/112/ЕО на Съвета от 28.11.2006 г. относно общата система на ДДС. Българският Закон за данък добавена стойност уточнява, че предоставянето на услуги е облагаема дейност с данък добавена стойност. Част от разпоредбата на чл. 9 ЗДДС дословно възпроизвеждат чл.26, пар.1, буква „б“ и чл.28 от Директива № 2006/112/ЕО на Съвета от 28.11.2006 г. относно общата система на ДДС. Същевременно България се е възползвала от принципа за освобождаване от облагане с ДДС върху доставка на услуги от адвокати, съгласно Част

Б от Директива № 2006/112/ЕО на Съвета от 28.11.2006 г. относно общата система на ДДС. Но това правило не важи, когато адвокатът на услугата е регистриран по ДДС, какъвто е процесният случай. Ако адвокатът сключи възмезден договор за правна защита и съдействие, то върху това възнаграждение ще се начисли ДДС. Не така стоят нещата, ако адвокатът е работил *pro bono*. Именно затова съдът иска да разбере дали тези услуги се включват в обхвата на Директива № 2006/112/ЕО на Съвета от 28.11.2006 г. относно общата система на ДДС и кое е данъчно задълженото лице.

34. Съдът изпитва трудност дали цитираните разпоредби от Директива № 2006/112/ЕО на Съвета от 28.11.2006 г. относно общата система на ДДС следва да се отнасят към предоставената безплатна адвокатска помощ.
35. Данъкът добавена стойност е вид косвен данък. Данъчнозадълженото лице (данъчен субект) е крайният потребител – получател на стоката или услугата. Данъчния носител (платец на дохода) е лицето, което предоставя услугата, а данъчния обект – самата предоставяна услуга. Данъчната основа е възнаграждението за предоставяната услуга.
36. При възмезден договор за правна защита и съдействие, данъчния обект е самата услуга. Клиентът по договора е данъчен субект (данъчно задължено лице) върху когото тежи отговорността да плати ДДС. Данъчния платец е адвокатът, който предоставя платената услуга и внася от името на клиента ДДС. Данъчната основа е възнаграждението на адвоката (адвокатското дружество), което е уговорено по договора за правна защита и съдействие. По по-сложен начин стоят нещата при предоставяне безплатна правна помощ (*Pro bono*).
37. На първо място, не е ясно дали предоставянето на безплатна правна помощ е дейност по предоставяне на услуги, която се облага с ДДС. Следователно за съда възниква въпрос относно това дали предоставената безплатна помощ попада в обхвата на предоставена услуга, която подлежи на облагане с ДДС. Предоставянето на безплатна правна помощ от адвокат (еднолично адвокатско дружество), което възнаграждение се присъжда в полза на адвокат (еднолично адвокатско дружество), представлява ли данъчен обект за ДДС. Въпросът е от съществено значение, тъй като определя какъв размер следва да плати загубилата страна на адвоката, давал безплатна правна помощ. Това определя

паричните потоци в държавната хазна и ползването на данъчен кредит.

38. Второ, проблем има и при определяне на данъчния субект (данъчно задължено лице). Получателят на услугата е ищецът. Той е клиент по договор за правна помощ и съдействие и е спечелил делото. Но той не е данъчно задължено лице (данъчен субект), тъй като услугата е безплатна правна помощ на лице, което е материално затруднено. В тази хипотеза, при уважен иск, разноските за адвокатско възнаграждение се възлагат не на получателя на услугата (клиентът на договора), а директно на данъчния носител (платец на дохода) – адвокат или еднолично адвокатско дружество. В случая адвокатът (едноличното адвокатско дружество) получава възнаграждението, което би получил, ако договорът беше осъществен при договорено парично възнаграждение (данъчната основа). За съда не е ясно дали адвокатът (едноличното адвокатско дружество) е данъчно задължено лице (данъчен субект) на ДДС, ако му се присъжда адвокатско възнаграждение за лице, което е спечелило делото и му е предоставил безплатна правна помощ. Въпросът е от съществото значение за делото, тъй като определя лицата, на които следва да се възложи ДДС към разноските по делото.
39. Ето защо за съда възникват въпроси дали всяка една от разпоредбите на чл.2, пар. 1, буква „б“, чл.24, пар.1, чл.26, ал.1, буква „б“ и чл.28 от Директива № 2006/112/ЕО на Съвета от 28.11.2006 г. относно общата система на ДДС следва да се тълкуват в смисъл, че предоставянето на безплатна правна помощ представлява услуга, която се облага с ДДС и дали се облага с ДДС едва след като се присъди възнаграждение на адвоката.
40. За съда следва не е ясно дали под безвъзмездна услуга по смисъла на чл.24, пар. 1 от Директива № 2006/112/ЕО на Съвета от 28.11.2006 г. относно общата система на ДДС следва да се разбира процесната услуга - безплатната правна помощ на страна, която е спечелила дело и което възнаграждение се присъжда директно на адвоката от съда.
41. За да се реши селото в съответствие с европейското право следва да се отговори дали процесната услуга представлява възмездна услуга по смисъла на Директива № 2006/112/ЕО на Съвета от 28.11.2006 г. относно общата система на ДДС. Следва да се има предвид, че в този случай се присъжда възнаграждение, което би получил адвоката, ако е уговорена

възнаграждение по договор за правна помощ.

42. За да се прецени в чия тежест следва да се присъди ДДС, то следва да се отговори на въпроса кое е данъчно задълженото лице, когато има безплатна правна помощ и когато се определи възнаграждение. За съда не е ясно кое е данъчно задълженото лице по смисъла на цитираната директива в разглеждания случай.
43. Следва да се отговори на въпросите дали безвъзмездна услуга и възмездна услуга по смисъла на директива представлява услуга, каквото се разглежда в настоящото дело. Това е така, тъй като част от безвъзмездните услуги са приравнени на възмездни, които се облагат с данък добавена стойност.
44. С оглед изложените съображения, делото следва да се спре на основание чл.631, ал.1 ГПК вр. чл. 267, пар. 1ДФЕС до произнасяне на Съда на Европейския съюз по посочените в диапозитивната част на определението въпроси за тълкуването на това право.

Така мотивиран, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

1. **ОТПРАВЯ** до Съда на Европейския съюз следните преюдициални въпроси, на основание чл.267ДФЕС и чл. 629ГПК:
 1. „Доставка на услуги“ на смисъла чл.2, пар. 1, буква „б“, чл.24, пар. 1, чл.26, ал.1, буква „б“ и чл.28 от Директива № 2006/112/ЕО на Съвета от 28.11.2006 г. относно общата система на ДДС следва ли да се тълкува в смисъл, че включва:
 1. предоставяне на безплатна правна помощ (pro bono) от адвокат на страна по съдебно дело.
 2. предоставяне на безплатна правна помощ (pro bono) от адвокат на страна, която е спечелила дело и на адвоката му се присъжда възнаграждението, което би получил, ако е договорено възнаграждение по договор за правна помощ.
 2. „Безвъзмездна услуга“ по смисъла чл.26, ал.1, буква „б“ от Директива № 2006/112/ЕО на Съвета от 28.11.2006 г. относно общата система на ДДС, следва ли да се тълкува в смисъл, че представлява:
 1. предоставянето на безплатна правна помощ (pro bono) от адвокат на

страна по съдебно дело.

2. предоставяне на безплатна правна помощ (pro bono) от адвокат на страна, която е спечелила дело и на адвоката му се присъжда възнаграждението, което би получил, ако е договорено възнаграждение по договор за правна помощ.
3. **„Възмездна услуга“** по смисъла на чл.2, пар. 1, буква „б“, чл.24, пар. 1 и чл.26, ал.1, буква „б“ от Директива № 2006/112/ЕО на Съвета от 28.11.2006 г. относно общата система на ДДС, следва ли да се тълкува в смисъл, че представлява предоставяне на безплатна правна помощ (pro bono) от адвокат на страна, която е спечелила дело и на адвоката му се присъжда възнаграждението, което би получил, ако е договорено възнаграждение по договор за правна помощ.
4. **„Данъчно задължено лице“** по смисъла на чл.28 и чл.75 от Директива № 2006/112/ЕО на Съвета от 28.11.2006 г. относно общата система на ДДС, следва да се тълкува в смисъл, че представлява
 1. адвокат (еднолично адвокатско дружество), което е предоставило безплатна правна помощ (pro bono) на страна по съдебно дело.
 2. адвокат (еднолично адвокатско дружество), което е предоставило безплатна правна помощ (pro bono) на страна, която е спечелила дело и на адвоката (еднолично адвокатско дружество) му се присъжда възнаграждението, което би получил, ако е договорено възнаграждение по договор за правна помощ.
36. **СПИРА** производството по гражданско дело № 20221110142769 по описа за 2022 година на Софийския районен съд, до постановяване на отговор на въпросите по-горе или прекратяване на производството от Съда на Европейския съюз, **на основание чл.631 ГПК.**
37. **ПРЕПИС** от определението да се изпрати на Съда на Европейския съюз.
38. **ПРЕПИС** от определението да се изпрати на страните чрез техните процесуални представители, на Върховен касационен съд по електронната поща за сведение, на отдел „Право на ЕС и процесуално представителство пред съда на ЕС“ към министерство на външните работи по пощата.
39. **ДЕЛОТО** да се докладва на съдия – докладчик при постъпване на книжа и всеки месец, след справка в e-Curia и публичната част на сайта

СЕС.

40. **ОПРЕДЕЛЕНИЕТО** е окончателно и не подлежи на обжалване, **на основание чл.631 ГПК.**

Съдия при Софийски районен съд: _____